

Ievadrūna Sadraudzības biedrības 25 gadu jubilejā

2018. gada 17. maijā

/Sadraudzības biedrības Tema-Gulbene priekšsēdētājs Nilss Uldēls-Jesens/

Esiet sveicināti svētkos, kuros svinam 25 gadu jubileju sadraudzībai starp Gulbeni un Temu. Sadraudzības līgums tika parakstīts 1993. gada 30. aprīlī – to veica Gulbenes padomes priekšsēdētāja Līga Zitāne un Temas mērs Nilss Molholms. Vairāki no šeit klātesošajiem dalībniekiem arī paši bija tam liecinieki, piemēram, Valtis Krauklis, kas toreiz bija Gulbenes delegācijas sastāvā – un mēs priecājamies, ka Tu arī tagad vari būt kopā ar mums –, kā arī Antra un Torbens Kāri, kas jau arī toreiz piedalījās un joprojām piedalās sadraudzības darbā.

Īpašs sveiciens mūsu viesiem no Gulbenes – domes priekšsēdētāja vietniekam Andim Caunītim un, protams, biroja loceklim Valtim Krauklim kā arī personāla speciālistei un latviešu-angļu tulkam Daigai Muktupāvelai, ar ko visu nedēļu esam bijuši kopā vizītēs Temā un Silkeborgā. Gulbenes domes priekšsēdētājs Normunds Audzišs diemžēl navrēja ierasties sakarā ar citiem pienākumiem, taču viņš ir atsūtījis sveicienu un laba vēlējumu kā arī izteicis pateicību par daudzu gadu sadraudzības darbu un ielūdzis šovasar paciemoties Gulbenē. Arī Silkeborgas mērs Stīns Vindums šovakar nevarēja ierasties, taču otrdien Rātsnamā mums ar viņu bija jauka un daudzsoļoša tikšanās, kuras laikā bija pacelts latviešu karogs, par ko viņam daudzkārt pateicāmies.

Priecājamies redzēt savā vidū mūsu vietējo Folketinga deputātu Kristianu Pīlu Lōrentzenu, kas šovakar ir apsolījis noturēt svētku runu par Latvijas un Dānijas sadarbību. Mēs zinām, ka Tu esi bijis dienestā Latvijā NATO sakarā un, ka Tu savu pienākumu sakarā Aizsardzības Padomē kā arī esot biedrs Dāņu-Latviešu Sadraudzības biedrībā esi piedalījies draudzības saišu uzturēšanā starp Latviju un Dāniju. Mēs priecājamies uzzināt par to vairāk un dzirdēt Tavu vērtējumu attiecībā uz sadarbības nepieciešamību ar Latviju un Baltijas zemēm.

Priecājamies arī iepazīties ar Latviešu-Dāņu Biedrības Vejles kori «Rietumvēja», kas, neskatoties uz savu aizņemtību sakarā ar gatavošanos lielajiem dziesmu svētkiem jūlijā Rīgā, šovakar ir ieradies pie mums. Dziesmu svētki ir spēcīga tautiska un nacionāla Latvijas tradīcija, kurā ir fantastiski piedalīties. Mēs, daži no Temas, četrus gadus atpakaļ pabijām šajā festivālā. Un šogad taču paliek 100 gadi, kopš pirmās Latviešu Republikas proklamēšanas, kas notika pēc 1. pasaules kara, tā ka latviešu tautai svētki būs arī liela tautiskās identitātes manifestēšana.

Taču visā visumā latviešu tautasdziesma ir tradīcija, ko esam pieredzējuši daudzreiz. Pirmā lielā viesošanās no Gulbenes – tas taču bija Mūzikas skolas skolotāju koris, kas ciemojās Temā 1994. gadā un sniedza koncertus visapkārt komūnas baznīcās un šeit, tautasnamā. Un kad mēs, grupa ļaužu no Temas, ciemojāmies Gulbenē 1996. gada vasarā, mums bija problēmas ar valodu – latviešu, dāņu, angļu, vācu, nemaz nerunājot par krievu, ko mēs neprātām neviens. Taču, dziedot tautasdziesmas – jā, tad mēs spējam saprasties, lai arī nesapratām šo dziesmu vārdus. Un mēs redzējām, ka latvieši prata savas dziesmas no galvas – ”they were singing by heart”, bet mēs, laimīgā kārtā, bijām paņēmuši līdzī savas dziesmu grāmatas. Ir ļoti jauki, ka esat šeit, lai dziedātu mums un kopā ar mums – un atnestu mums sveicienu no «Rietumvēja».

Un visbeidzot: prieks redzēt šeit arī visus pārējos, kas visu šo gadu gaitā dažādos veidos palīdzējuši noorganizēt daudzus pasākumus un savstarpējās viesošanās starp Gulbeni un Temu. Bez jūsu aizrautības un iesaistīšanās sadraudzības saites nebūtu bijis iespējams radīt. Lai arī vēlāk ar dažiem cilvēkiem ir bijis grūti uzturēt sakarus, viesošanās reizēs esam diezgan labi iepazīnuši latviešu dzīvesveidu un humoru. Kaut arī šovakar vairs nav hokeja spēles (*Tulk. piez.: iepriekšējā vakarā bija hokeja spēle starp Dāniju un Latviju, kurā Latvija uzvarēja.*) – no tām esam «izlidojuši» laukā, bet latviešiem jācinās tālāk. Un mēs vēlam veiksmi un izdošanos nākamajā spēlē, kura ir izšķiroša.

Bet nu es ierosinu nodziedāt mūsu nacionālās himnas. Latvieši dziedās ”Dievs, svētī Latviju”, un pēc tam mēs nodziedāsim ”Der er et yndigt land” («Ir kāda jauka zeme») – numur 217 i «Højskolesangbogen» (*Tulk. piez.: «Højskolesangbogen» – dāņu pazīstamāko dziesmu apkopojums*).